

SAMLENOTAT

Klima-, Energi- og Bygningsministeriet
19. november 2013

Rådsmøde (energi) den 12. december 2013

Dagsorden	Side
1. Eksterne energirelationer	2
Opfølgning på det Europæiske Råd 22. maj 2013: gennemgang af udviklingen af den eksterne dimension af EU's energipolitik. - Vedtagelse af rådsrapport	
Seneste udvikling i de eksterne energirelationer - Information fra formandskabet og Kommissionen	
2. Indre energimarked	6
Opfølgning på Rådets konklusioner af februar 2011 og maj 2013 og overvågning af processen mod fuldførelsen af det indre energimarked i 2014 - Godkendelse af rådsrapport	
Status for gennemførelsen af EU's indre energimarked - Information fra Kommissionen	
3. Kommissionens forslag om ændring af Brændstofkvalitetsdirektivet og VE-direktivet (ILUC)	11
- Politisk enighed	

1. Eksterne energirelationer

Opfølgning på det Europæiske Råd 22. maj 2013: gennemgang af udviklingen af den eksterne dimension af EU's energipolitik.

- Vedtagelse af rådsrapport

Seneste udvikling i de eksterne energirelationer

- Information fra formandskabet og Kommissionen

Nyt notat

1. Resumé

Det Europæiske Råd instruerede den 22. maj 2013 rådet (energi) om at følge op på dets konklusioner fra november 2011 om at vurdere udviklingen i EU's eksterne energipolitik. Kommissionen fremlagde i den forbindelse i september 2013 rapporten "Implementation of the Communication on Security of Energy Supply and International Cooperation and of the Energy Council Conclusions of November 2011". Formandskabet fremlagde den 31. oktober 2013 udkast til rapport, der gennemgår rådskonklusionerne fra november 2011. Udkast til rapporten er blevet til i dialog med Kommissionen og medlemsstaterne og har desuden været diskuteret på det uformelle energiministtermøde i Vilnius den 19. – 20. september 2013. Formålet med rapporten er at beskrive udviklingen i de eksterne relationer på energiområdet. Formandskabet og Kommissionen forventes endvidere at informere om den seneste udvikling i de eksterne energirelationer.

2. Baggrund

Det Europæiske Råd har den 22. maj 2013 instrueret rådet (energi) om at følge op på dets konklusioner fra november 2011 for at vurdere udviklingen i EU's eksterne energipolitik. Formandskabet har i den forbindelse fremlagt udkast til rapport den 31. oktober 2013, der vurderer konklusionerne og gennemgår eksisterende samarbejde og aftaler, der er relevante for energisektoren. Rapporten er blevet til i dialog med Kommissionen og medlemsstaterne og vil blive præsenteret på energirådsmødet den 12. december 2013.

3. Formål og indhold

Formandskabet og Kommissionen forventes at informere om den seneste udvikling i de eksterne energirelationer.

Det Europæiske Råd instruerede den 22. maj 2013 rådet (energi) om at følge op på dets konklusioner fra november 2011 om at vurdere udviklingen i EU's eksterne energipolitik. Kommissionen fremlagde i den forbindelse i september 2013 rapporten "Implementation of the Communication on Security of Energy Supply and International Cooperation and of the Energy Council Conclusions of November 2011". Formandskabet fremlagde den 31. oktober 2013 udkast til rapport, der gennemgår rådskonklusionerne fra november 2011. Formålet med rapporten er at beskrive udviklingen i de eksterne relationer på energiområdet.

Rapporten deles op i fire afsnit, der kort gennemgås nedenfor:

1: Udviklingen i det globale energilandskab siden 2011.

Kommissionen peger bl.a. på følgende trends i sin rapport "Implementation of the Communication on Security of Energy Supply and International Cooperation and of the Energy Council Conclusions of November 2011": Flere lande har fået en aktiv politik for energieffektivitet

og vedvarende energi, men der er endnu ikke en international aftale; situationen i Mellem-østen og Nordafrika er usikker, hvilket har betydning for EU's politik i regionen; efter Fukushima er kravene om atomar sikkerhed blevet større og har betydet øget internationalt samarbejde; skifergaspotentialet også uden for USA er blevet mere tydeligt; USA har øget sin produktion af ukonventionel olie og gas, som har betydet lavere energipriser i USA. Modsat er kulforbruget steget i EU, og en række gasfyrede kraftværker lukker ned grundet det billige kul.

2: Fremskridt og resultater i EU's eksterne energipolitik siden 2011.

Formandskabet gør bl.a. status for udviklingen i en række organisationer og forhandlinger med tredjelande, herunder bl.a. status for samarbejdet i Energifællesskabet, USA, OPEC, Kina og Rusland. I forhold til Rusland og Hviderusland er der bl.a. fremskridt i Kommissionens forhandlinger om en juridisk ramme for elsystemet og markedsinterface mellem de Baltiske lande og Rusland og Hviderusland.

I forhold til informationsmekanismen om internationale aftaler (IGA's) mellem medlemsstaterne og tredjelande på energiområdet (beslutning nr. 994/2012/EU), der bl.a. har til formål at se på, om indgåede aftaler har konsekvenser for det indre marked, er Kommissionen ved at gennemgå 114 IGA's. Der er sendt breve til ni medlemslande om 15 aftaler, hvor Kommissionen har bekymringer.

3: Styrkelse af EU's eksterne energipolitik.

Der er behov for, at EU udvikler konsistente og koordinerede beskeder til internationale organisationer og fora, herunder Energicharteret, IEA, IPEEC, IAEA, IRENA, Energifællesskabet m.fl. bl.a. gennem "lines to take" og "shared orientations". Der er desuden behov for øget transparens i EU's dialog med tredjelande.

Energi diskuteres i stigende omfang i ikke-energi formationer, bl.a. industri og miljø, og der er derfor behov for bedre koordination og transparens mellem Kommissionen og rådsformationerne.

Det bør overvejes, om den strategiske gruppe for internationalt energisamarbejde (Strategic Group for International Energy Cooperation) bør styrkes for fuldt ud at udnytte det potentiale, der ligger i udveksling af synspunkter mellem medlemsstaterne og Kommissionen. Herunder bør gruppen bl.a. fortsætte med at diskutere EU's eksterne energirelationer.

EU bør også have fokus på at fuldføre det indre energimarked og implementere den tredje pakke, som vil have betydning for EU's gennemslagskraft i forhold til tredje lande og udviklingen af en effektiv ekstern energipolitik.

Med hensyn til Energifællesskabet har medlemsstaterne udtrykt tilfredshed med arbejdet, ikke mindst i forhold til Georgiens optagelse. Der er dog behov for at analysere traktaten for at se på muligheden for eventuelle forbedringer. Desuden bør modernisering og udvidelse af Energicharteret med nye medlemmer støttes, men der er ikke behov for at ændre ved selve traktaten.

I forhold til Rusland bør energisamarbejdet baseres på princippet om en gradvis integration af økonomierne. Forhandlingerne om energikapitlet i den nye partnerskabs- og samarbejdsaftale (Partnership and Cooperation Agreement), der bl.a. skal sikre fuld overensstemmelse med indre marked reguleringen, bør således fremrykkes. Forhandlingerne med USA om det fremti-

dige transatlantiske handels- og investeringspartnerskab, bør indeholde et kapitel om energi, der kan medvirke til at styrke handelen.

EU bør stadig have fokus på diversificering af forsyningsruter og på udviklingen af egne energiresourcer. Samtidig bør udviklingen af strategiske korridorer være en hovedprioritet, herunder diskussionen omkring den sydlige korridor og forsyningen til Centraleuropa.

4: Konklusion

Der er sket markante ændringer i det globale energilandskab siden 2011 med relativt høje energipriser. Det har styrket behovet for en koordineret europæisk indsats, hvor der tales med én stemme på energiområdet. Der er således behov for, at EU kan forsvare sine interesser i forhold til energipolitikkenes tre søjler: forsyningssikkerhed, konkurrenceevne og bæredygtighed. Samarbejde og koordination om disse mål bør dog ikke lede til et skifte i kompetencer, og medlemsstaterne bør således beholde deres ret til at handle og tale som medlemsstater i overensstemmelse med traktaten og EU-retten.

Det leder frem til følgende konklusion om, at Kommissionen, Rådet og medlemsstaterne bør fortsætte med at udvikle fællesskabets eksterne energipolitik inklusiv et strategisk perspektiv, på basis af 2011 konklusionerne og under hensyntagen til anbefalingerne i Rådets udkast til gennemgang af den eksterne energipolitik.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har ikke udtalt sig om sagen.

5. Nærhedsprincippet

Der redegøres ikke for nærhedsprincippet, da der alene er tale om en rapport fra Rådet om den eksterne energipolitik.

6. Gældende dansk ret

Der redegøres ikke for gældende dansk ret, da der alene er tale om en rapport fra Rådet om den eksterne energipolitik.

7. Konsekvenser

Der redegøres ikke for konsekvenserne, idet der alene er tale om en rapport fra Rådet om den eksterne energipolitik.

8. Høring

Sagen blev behandlet på klima-, energi- og bygningspolitisk specialudvalg den 18. november 2013, hvor der ikke var bemærkninger til sagen.

9. Forhandlingssituationen

EU-landene ventes generelt at tilslutte sig præsentationen af rådsrapporten.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen forventer at tage formandskabets og Kommissionens information om den seneste udvikling i de eksterne energirelationer til efterretning.

Regeringen forventer endvidere at kunne tilslutte sig rådsrapporten og er enig i de overordnede konklusioner fremlagt i rapporten. De vil være et godt grundlag for en drøftelse af den eksterne energipolitik.

Regeringen ser positivt på arbejdet med at sikre den fortsatte udbygning af EU's eksterne energipolitik og at styrke behovet for at sikre en koordineret og sammenhængende indsats, hvor EU taler med én stemme i forhold til en række eksterne aktører og organisationer på energiområdet. Dette vil medvirke til at sikre EU's forsyningssikkerhed, skabe velfungerende energimarkeder og indpasning af vedvarende energi.

Regeringen finder, at en fuld gennemførelse af det indre energimarked i 2014 er en væsentlig forudsætning for, at EU kan have en effektiv og sammenhængende ekstern energipolitik.

Regeringen er enig i, at det er væsentligt at reducere EU's importafhængighed af energi for at sikre den samlede forsyningssikkerhed. Det bør dog samtidig understreges, at der er behov for, at EU's medlemslande bliver mere forpligtet på at fremme brugen af vedvarende energi og energieffektivitet for at reducere importafhængigheden.

Ift. udviklingen i energipriserne i bl.a. USA og betydningen for den europæiske konkurrenceevne, finder regeringen at man ikke bør foregribe denne diskussion, men afvente den analyse som Kommissionen forventes at komme med i januar 2014 om energiprisernes betydning for bl.a. små og mellemstore virksomheder og energiintensive industrier. Det er forventningen, at Det Europæiske Råd vil tage spørgsmålet op ved mødet i februar 2014.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.

2. Indre energimarked

Opfølgning på Rådets konklusioner af februar 2011 og maj 2013 og overvågning af processen mod fuldførelsen af det indre energimarked i 2014

- Godkendelse af rådsrapport

Status for gennemførelsen af EU's indre energimarked

- Information fra Kommissionen

Nyt notat

1. Resumé

Den 3. liberaliseringspakke for el og gas blev vedtaget i 2009 med frist for gennemførelse i de nationale lovgivninger i marts 2011, men der er væsentlige forsinkelser i mange medlemslande. For at sætte mere gang i processen vedtog Det Europæiske Råd i februar 2011, at Det Indre Marked for energi skulle være gennemført i 2014. Formandskabet har i den forbindelse udarbejdet udkast til en rådsrapport som opfølgning på konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 22. maj 2013. Rapporten vil blive præsenteret med henblik på godkendelse på energirådsmødet den 12. december 2013 og har til formål at diskutere de fremskridt, der er sket med henblik på at fuldføre det indre marked i 2014. Rapporten er blevet til i dialog med Kommissionen og medlemslandene bl.a. ved diskussioner i energiarbejdsgruppen. På rådsmødet vil Kommissionen desuden orientere om status for gennemførelsen af det indre energimarked.

2. Baggrund

Den 3. liberaliseringspakke for el og gas blev vedtaget i 2009 med frist for gennemførelse i de nationale lovgivninger i marts 2011. En række medlemslande har fortsat ikke foretaget den nationale gennemførelse af pakken. For at sætte mere gang i processen vedtog Det Europæiske Råd i februar 2011, at Det Indre Marked for energi skulle være gennemført i 2014.

Rapporten gennemgår de fremskridt der er gjort, peger på udeståender og konkluderer, hvad der skal gøres, for at det indre marked kan blive fuldført i 2014. Baggrunden for Kommissionens statusorientering er bl.a. Kommissionens meddelelse "Et fungerende indre energimarked" fra november 2012.

3. Formål og indhold

Formålet med udkast til rådsrapporten er at pege på de fremskridt, der er gjort med henblik på at realisere det indre energimarked i 2014, samt at prioritere de væsentligste udeståender. Rapporten er blevet til i dialog mellem Kommissionen og medlemslandene bl.a. ved drøftelser i energiarbejdsgruppen.

Følgende politiske emner, der skal sikre implementeringen af det indre energimarked, har bl.a. været drøftet: netværksskoder, forbrugerrettigheder og sårbare forbrugere, PCI's (Projects of Common Interest), Kommissionens meddelelse om en "Langsigtet vision for infrastrukturen i og udenfor Europa" inklusive projekter af fælles interesse, energipriser, regulerede priser og konkurrenceevne, olie og gas priser, offentlig intervention/statsstøtte (herunder kapacitetsmekanismer) og energiteknologier og innovation.

Rapporten deles op i fire afsnit:

1: Gennemførelsen af det indre marked og afslutning af energiisolering.

Afsnittet gennemgår en række retsakter og forhold, der skal medvirke til at sikre gennemførelsen af det indre marked, herunder følgende hovedpunkter:

- PCI's (projekter af fælles interesse), der bl.a. indeholder en liste over 248 projekter spredt over 12 korridorer og områder. Meddelelsen "*Langsigtet vision for infrastrukturen i og udenfor Europa*" skal bl.a. medvirke til at sikre dette.
- En række medlemsstater mangler stadig at implementere den tredje energipakke i deres nationale lovgivninger. Det understreges, at det er vigtigt - både for at sikre konkurrencen på markedet og for at sikre forbrugerne. Herunder spiller arbejdet med vedtagelse af netværkskoder en central rolle for det indre marked, og det forklares, at man er nået langt i dette arbejde.
- På efterspørgselssiden er det vedrørende smart grids og intelligente målere vigtigt at sikre, at transmissions- og distributionstariffer er transparente og reflekterer de reelle omkostninger. Desuden er det væsentligt at sikre forbrugernes aktive deltagelse i markedet. En række medlemsstater har allerede erfaring med intelligente målere, som andre medlemsstater kan drage nytte af. Det forventes, at Kommissionen med udgangen af 2013 vil præsentere en benchmark rapport, som indeholder analyser og landespecifikke anbefalinger.
- En række direktiver under den tredje pakke har fokus på at sikre forbrugerne flere rettigheder og en aktiv rolle i markedet, bl.a. ved at give dem mulighed for at skifte leverandør og give dem informationer om priser. Samtidig skal forbrugernes rettigheder sikres gennem national lovgivning. Rådet har desuden understreget vigtigheden af at sikre sårbare forbrugere, og en række medlemslande har igangsat initiativer, der skal medvirke til at sikre dette. Kommissionen er ved at udarbejde en liste over rettigheder for europæiske energiforbrugere.
- En række medlemsstater har, for at sikre tilstrækkelig produktionskapacitet, introduceret eller overvejer at introducere kapacitetsmekanismer. Andre medlemsstater er dog bekymret for disses indvirkning på det indre marked, hvorfor der er behov for at studere dette nærmere. Kommissionen har for nylig fremlagt en vejledning om statsintervention, der bl.a. behandler støttemekanismer for vedvarende energi og kapacitetsmekanismer.
- Kommissionen vil i starten af 2014 præsentere en rapport, der bl.a. vil beskrive initiativer, fremskridt og mangler forud for det Europæiske Rådsmøde i marts 2014.

2: Fremme af investeringer.

- Der er behov for at skabe den fornødne sikkerhed blandt investorer, regeringer og borgere om klima- og energipolitikken i 2030. Det Europæiske Råd vil derfor til marts 2014 diskutere den politiske ramme for klima- og energipolitikken i 2030, på baggrund af forslag fra Kommissionen.
- Kommissionen forventes i 2014 at vedtage retningslinjer for statsstøtte til energi- og miljøbeskyttelse, som skal sikre, at støtte til energiformål er berettiget og ikke forstyrrer det indre marked.
- For at sætte ekstra skub bag investeringer i energi- og ressourceeffektivitet, energiinfrastruktur og vedvarende energi blev der i 2009 oprettet EEPR (European Energy Programme for Recovery) med 4 mia. euro, der bl.a. skal sikre investeringer i el- og gas infrastruktur, offshore vindprojekter og CCS. På basis af uforbrugte midler fra EEPR oprettedes EEEF (European Energy Efficiency Fond) med 146,3 mio. euro, der bl.a. støtter energieffektivitet og vedvarende energi på lokalt og regionalt plan.

- Det forventes, at forordningen om CEF (Connecting Europe Facility) træder i kraft med udgangen af 2013. CEF har et budget til energiformål på 5,850 mia. euro for perioden 2014 – 2020 og har bl.a. til formål at støtte projekter af fælles interesse (PCI), som er vigtige for gennemførelsen af det indre marked, men som ikke kan finansieres af markedet.
- Kommissionen vedtog i maj 2013 en meddelelse om energiteknologier og innovation. Et af hovedinitiativerne er udviklingen i starten af 2014 af en integreret køreplan for teknologiudvikling, der kan levere opfyldelse af det europæiske energisystems behov i 2020, 2030 og senere. For at implementere den integrerede køreplan foreslår meddelelsen, at der medio 2014 udarbejdes en handlingsplan for medlemslandene og Kommissionen, der skal sikre fælles og koordinerede investeringer for individuelle medlemsstater og Kommissionen.

3: Diversificering, energieffektivitet og priser

- Kommissionen arbejder på en meddelelse, der skal etablere en ramme for at sikre, at specielt skifergas kan udnyttes under iagttagelse af passende miljø- og klimasikkerhedsforanstaltninger og under maksimal juridisk klarhed og forudsigelighed for de kompetente myndigheder, borgere og operatører. Det forventes, at Kommissionen vil præsentere meddelelsen med udgangen af 2013.
- Energieffektiviseringsdirektivet (2012/27/EU) er vigtig for at sikre målet om 20 pct. energieffektivitet i 2020. Medlemsstaterne skal have gennemført størstedelen af direktivet senest juni 2014, men medlemsstaterne når med nuværende aktiviteter kun 16,4 pct. besparelser på primær energi og 17,7 pct. på endelige energibesparelser i 2020 – ikke hele 20 pct.-målet for EU. Formandskabets rapport konstaterer derfor, at det er nødvendigt at øge indsatsen for at nå 20 pct.-målet. Kommissionen vil præsentere en fremskridtsrapport i juni 2014.
- Kommissionen er for nærværende ved at undersøge, hvorvidt langvarige gaskontrakter baseret på olieindeksering på engrosmarkedet, under særlige omstændigheder kan være i strid med EU's konkurrenceregler. Det fremhæves, at der siden etableringen af det indre gasmarked er sket et markant fald i omfanget af langvarige olieindekserede gaskontrakter i Europa.

4: Konklusion

Rapporten fremhæver tre områder, som skal prioriteres mhp. yderligere indsats:

1. Der skal ske yderligere harmonisering gennem implementering af den tredje pakke. Det er vigtigt for at styrke konkurrencen og få forbrugerne til at spille en aktiv rolle i markedet. Det er samtidig vigtigt at udvikle og implementere netværkskoder for el og gas, der skal medvirke til at sikre markedets funktionalitet.
2. Infrastrukturen skal udvikles uden forsinkelser. Da fællesskabets PCI liste over energiinfrastrukturprojekter er klar til vedtagelse, og CEF er etableret, bør medlemsstaterne med Kommissionens hjælp accelerere udstedelsen af tilladelser for at sætte fart på udviklingen af PCI'er. PCI'er vil medvirke til at fuldføre det indre marked, fjerne energiisolering og diversificere medlemsstaternes energikilder.
3. Der skal sikres en effektiv anvendelse og håndhævelse af EU's regler om markedsintegration og energieffektivitet, og der skal sættes ind for at sikre "level playing field" for energiselskaberne i EU. Samtidig kan en fair og effektiv konkurrence kun nås gennem fælles mål og regler. Støttemekanismer til vedvarende energi, statsstøtte og kapacitetsmekanis-

mer bør overvejes omhyggeligt for at sikre det indre markeds funktionalitet, og yderligere tiltag bør overvejes på disse områder for at sikre et velfungerende indre energimarked.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har ikke udtalt sig om sagen.

5. Nærhedsprincippet

Der redegøres ikke for nærhedsprincippet, da der alene er tale om en rapport fra Rådet om det indre energimarked.

6. Gældende dansk ret

Der redegøres ikke for gældende dansk ret, da der alene er tale om en rapport fra Rådet om det indre energimarked.

7. Konsekvenser

Der redegøres ikke for konsekvenserne, idet der alene er tale om en rapport fra Rådet om det indre energimarked.

8. Høring

Rapporten har været diskuteret på møde i specialudvalget den 18. november 2013.

Det Økologiske Råd argumenterede for, at det er vigtigt, at Danmark arbejder for, at der sikres et "level-playing field" i forhold til støtten til vedvarende energi.

Greenpace fandt det problematisk, at rapporten fremhæver Kommissionens kommende meddelelse om etablering af en ramme, der sikrer, at specielt skifergas kan udnyttes under iagttagelse af passende miljø- og klimasikkerhedsforanstaltninger.

Forbrugerrådet ser stadig problemer med at sikre konkurrencen på de europæiske markeder og argumenterede for, at en række strukturelle forhold på elmarkedet ikke medvirkede til faldende priser. Tendensen er tværtimod, at elpriserne fortsat stiger. Forbrugerrådet mente samtidig, at Danmark bør arbejde for at sikre, at sårbare forbrugere ikke ender på dyre elprodukter, når de ikke har råd til at betale deres regning. Sårbare forbrugere har således sjældent alternativer, hvis de "falder" uden for markedet.

9. Forhandlingssituationen

EU-landene ventes generelt at kunne godkende rådsrapporten og tage Kommissionens orientering til efterretning.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen forventer at kunne godkende rådsrapporten og tage Kommissionens orientering til efterretning. Regeringen er enig i de overordnede konklusioner fremlagt i rapporten som et godt grundlag for en drøftelse af problemerne med den fulde gennemførelse af det indre energimarked. Regeringen lægger vægt på, at den fulde gennemførelse af det indre el- og gasmarked bliver ambitiøs, både hvad angår indhold og timing, således at målet om fuld gennemførelse i 2014, sat af Det Europæiske Råd i februar 2011, kan blive indfriet, og således at der sikres en "level playing field" for energiselskaberne.

Regeringen lægger herunder vægt på, at der i gennemførelsen af det indre el- og gasmarked sikres sammenhæng mellem mål, midler og finansiering. Udmøntningen af konkrete initiativer bør ske på en måde, der understøtter den økonomiske genopretning og understøtter konsolidering af de offentlige finanser, er omkostningseffektiv og tager hensyn til virksomhedernes konkurrenceevne.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.

3. Kommissionens forslag om ændring af brændstofkvalitetsdirektivet og VE-direktivet (ILUC)

- Politisk enighed

KOM(2012) 595 Endelig

Revideret notat

1. Resumé

Kommissionen har den 17. oktober 2012 fremsat et (samlet) direktivforslag til ændring af VE-direktivet og brændstofkvalitetsdirektivet. Det anføres i forslaget, at dets formål er at indlede overgangen til de biobrændstoffer, som giver betydelige CO₂-fortrængninger, når der også indrapporteres estimerede emissioner fra indirekte arealforskydninger (benævnt ILUC – indirect land use change). Med forslaget fastsættes der en grænse på 5 pct. for den andel, som biobrændstoffer og flydende biobrændsler baseret på fødevareafgrøder kan bidrage med ved opfyldelse af målet om 10 pct. vedvarende energi i transport i 2020 i medfør af VE-direktivet. Der foreslås ingen 5 pct. grænse i brændstofkvalitetsdirektivet, ligesom der heller ikke findes andre reelle mekanismer, der begrænser anvendelsen af fødevarebaserede biobrændstoffer ud over de eksisterende bestemmelser i direktivet. Det anføres endvidere, at formålet er at skabe incitament til anvendelse af bæredygtige og avancerede biobrændstoffer derved, at sådanne biobrændstoffer kan tælle fire gange eller for nogles vedkommende dobbelt i forhold til opfyldelse af 10 pct. målet i VE-direktivet. Forslaget indebærer endvidere, at leverandører af brændstoffer skal indberette om CO₂-udledningerne fra de anvendte biobrændstoffer inklusiv de estimerede emissioner som følge af ILUC. Kommissionen skal inden 31. december 2017 foretage en vurdering af ændringernes effekt med hensyn til at begrænse ILUC-effekten, og skal om nødvendigt fremsætte forslag om at indføre ILUC-faktorer i bæredygtighedskriterierne fra 1. januar 2021. Forslaget kan have samfundsøkonomiske og statsfinansielle konsekvenser.

Emnet har tidligere været debatteret på rådsmøde (energi) den 22. februar 2013, rådsmøde (miljø) den 21. marts 2013, rådsmøde(energi) den 7. juni 2013 samt rådsmøde (miljø) den 18. juni 2013.

2. Baggrund

Kommissionen har den 17. oktober 2012 fremsat forslag til ændring af VE-direktivet og brændstofkvalitetsdirektivet. Kommissionen har valgt at fremsætte dette som et samlet direktivforslag til ændring af de to direktiver.

Forslaget fremsættes med baggrund i VE-direktivets artikel 19, stk. 6. Ifølge denne bestemmelse skulle Kommissionen senest ved udgangen af 2010 have udarbejdet rapport om effekten af indirekte arealanvendelsesændringer (også benævnt ILUC; indirect land use change) på drivhusgasemissionerne fra biobrændstoffer og om fornødent forslag til imødegåelse heraf. Ved ILUC forstås, at når biobrændstoffer produceres på eksisterende landbrugsjord, og der fortsat er efterspørgsel efter fødevarer, kan dette føre til, at der produceres erstattingsfødevarer et andet sted, der ikke er beskyttet af bæredygtighedskriterier. Dette kan indebære ændringer i arealanvendelsen ved at fx skov ændres til landbrugsjord, hvilket indebærer, at der frigives en betydelig del CO₂-emissioner.

Forslaget er ledsaget af en såkaldt Impact Assessment vedrørende forslaget, udarbejdet af Kommissionen. Denne Impact Assessment er primært baseret på International Food Policy

Institute's arbejde "Global trade and environmental impact study of the EU biofuels mandate" fra oktober 2011. Det noteres, at Kommissionen anser dette studie for at udgøre det bedste, tilgængelige videnskabelige grundlag vedrørende de indirekte arealforskydninger forårsaget af biobrændstofforbruget i EU.

Forslaget er sendt parallelt til Rådet og EP med henblik på fælles lovgivningsprocedure. Forslaget forventes at skulle behandles efter TFEU artikel 192. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

3. Formål og indhold

Kommissionen angiver, at forslagets formål er at indlede overgangen til de biobrændstoffer, som giver betydelige CO₂-fortrængninger, når der også indrapporteres estimerede emissioner fra indirekte arealforskydninger.

Det angives således, at forslaget sigter på:

- At begrænse andelen af konventionelle biobrændstoffer (som har risiko for at medføre ILUC effekt), der kan anvendes til opfyldelse af VE-direktivets mål om 10 pct. VE i transport i 2020
- At tilskynde til en større markedsindtrængen af avancerede biobrændstoffer (med lav risiko for ILUC-effekt)
- At mindske emissionerne fra produktionen af biobrændstoffer
- At forbedre rapporteringen vedrørende emissioner fra biobrændstoffer, således at den også omfatter estimerede ILUC-effekter

Med forslaget begrænses den andel, som biobrændstoffer og flydende biobrændsler baseret på fødevareafgrøder kan bidrage med ved opfyldelse af målet om 10 pct. vedvarende energi i transport i 2020 i medfør af VE-direktivet. Den maksimale andel fastsættes til 5 pct.(-point). Der har ikke hidtil været en sådan maksimumsgrænse i VE-direktivet. Forslaget indeholder ikke en tilsvarende bestemmelse i brændstofkvalitetsdirektivet.

Med forslaget om at begrænse anvendelse af 1. generationsbiobrændstoffer skabes der et begrænset marked for afsætning af 2. generationsbiobrændstoffer (dog kun for 2. generations biodiesel, da dette pt. er langt billigere at producere end 2. generations bioethanolprodukter). Generelt er 2. generationsbiobrændstoffer dyrere i produktion, og for at opveje dette kan sådanne biobrændstoffer tælle fire gange eller for nogle vedkommende dobbelt i forhold til opfyldelse af 10 pct. målet. De biobrændstoffer, som kan tælle fire gange, er biobrændstoffer baseret på bl.a. husholdningsaffald, industrielt affald, halm, husdyrgødning og visse restprodukter fra industrielle processer (rå glycerin m.m.). De biobrændstoffer, som kan tælle dobbelt, er biobrændstoffer baseret på bl.a. animalsk fedt, brugt stegeolie, lignocellulose materiale og nonfood cellulose materiale.

Minimumskravet til drivhusgasreduktion for biobrændstoffer og flydende biobrændsler fastsættes til 60 pct. for installationer, der tages i drift efter 1. juli 2014. Der er tale om en skærpelse, idet 60 pct. kravet efter de gældende regler først træder i kraft for installationer taget i drift efter 1. januar 2017. Omvendt forlænges perioden, hvor der på eksisterende anlæg kan anvendes biobrændstoffer med lav CO₂-fortrængning (35 pct.) med et år, hvilket er en lempelse.

Forslaget indebærer endvidere, at leverandører af brændstoffer skal indberette om CO₂-udledningerne fra de anvendte biobrændstoffer inklusiv de estimerede emissioner som følge af ILUC, ligesom medlemsstaterne skal inkludere de estimerede ILUC-effekter i deres rapporter til Kommissionen om anvendelsen af vedvarende energi.

Kommissionen skal inden 31. december 2017 foretage en vurdering af ændringernes effekt med hensyn til at begrænse ILUC-effekten, og skal om nødvendigt fremsætte forslag om at indføre ILUC-faktorer i bæredygtighedskriterierne fra 1. januar 2021.

Der tillægges beføjelser til Kommissionen i form af delegerede retsakter til bl.a. at fastlægge metodologier vedrørende måling af drivhusgasemissioner mv.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har den 11. september 2013 udtalt sig om den kommende lovgivning. Europa-Parlamentet foreslår et loft på 6 pct. for biobrændstoffer baseret på fødevareafgrøder og energiafgrøder. Loftet skal både gælde for VE-direktivet og brændstofkvalitetsdirektivet. Endvidere foreslås et delmål på 0,5 pct. i 2016 og på 2,5 pct. i 2020 for avancerede biobrændstoffer baseret på en række affalds- og restprodukter, og et krav om mindst 7,5 pct. VE-brændstoffer i benzin i 2020. ILUC-faktorer indregnes i emissionsberegningerne efter brændstofkvalitetsdirektivet i 2020 og frem. Før den 31. december 2017 skal Kommissionen komme med en rapport om ILUC, som eventuelt ledsages af et forslag til at indføre ILUC-faktorer i de relevante bæredygtighedskriterier fra 1. januar 2021.

Europa-Parlamentet gav ikke ENVI rapporteur, Corinne Lepage, mandat til at indlede trilog med Rådet og Kommissionen.

5. Nærhedsprincippet

For så vidt angår forholdet til nærhedsprincippet, begrundes Kommissionen lovgivning på EU-niveau med, at Kommissionen i henholdsvis art. 19, stk. 6 og art. 7d, stk. 6 i de to gældende direktiver pålægges at adressere problematikken om ILUC. Det overordnede formål med ændringen af de to direktiver er at bidrage til reduktion af drivhusgasser. En måde at opfylde formålet på er at skabe et EU-marked for bæredygtige biobrændstoffer. På grund af ILUC-problematikkens komplekse og grænseoverskridende karakter kan medlemsstaterne ikke håndtere problematikken på nationalt niveau, hvorfor det er nødvendigt med EU-regulering af området.

6. Gældende dansk ret

Danmark har gennemført følgende direktiver på biobrændstofområdet:

- Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF (VE-direktivet)
- Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2009/30/EF af 23. april 2009 om ændring af direktiv 98/70/EF for så vidt angår specifikationer for benzin, diesel og gasolie og om indførelse af en mekanisme for overvågning og reduktion af emissionerne af drivhusgasser og om ændring af Rådets direktiv 1999/32/EF for så vidt angår specifikationerne for brændstof, der benyttes i fartøjer til sejlads på indre vandveje, og om ophævelse af direktiv 93/12/EØF (brændstofkvalitetsdirektivet)

Direktiverne er gennemført ved

- Lovbekendtgørelse nr. 674 af 21. juni 2011 om bæredygtige biobrændstoffer og om reduktion af drivhusgasser fra transport
- Lov nr. 276 af 27. marts 2012 om ændring af lov om bæredygtige biobrændstoffer og om reduktion af drivhusgasser fra transport og lov om fremme af vedvarende energi
- Bekendtgørelse nr. 1403 af 15. december 2009 om biobrændstoffers bæredygtighed m.v. med senere ændringer
- Energistyrelsens håndbog om dokumentation for biobrændstoffers bæredygtighed

7. Konsekvenser

Direktivforslaget – såvel som de gældende direktiver, og deraf affødte nationale love – giver olieselskaberne vide rammer for, hvorledes direktiverne skal opfyldes. Konsekvenserne af direktivforslaget er derfor meget afhængige af, hvordan olieselskaberne vælger at opfylde de forpligtelser, de pålægges. Dette vil på sin side bl.a. være afhængigt af, hvordan prisstrukturen udvikler sig på markederne for fossilt brændstof og de forskellige typer af biobrændstoffer.

Nedenfor gennemgås et skøn over direktivforslagets konsekvenser indenfor forskellige områder, og der tages udgangspunkt i det, der anses som de mest sandsynlige scenarier, men andre scenarier er mulige.

Forslaget vil medføre, at der reelt stilles krav om, at minimum 1,25 pct. af biobrændstofferne skal være 2.g. biobrændstoffer (f.eks. ethanol på halm og biodiesel på animalsk fedt). Med baggrund i de gældende regler er det hidtil forudsat, at der til opfyldelse af 10 pct. målet i VE-direktivet vil blive anvendt ca. 10 pct. 1.g. biobrændstoffer baseret på fødevarer (f.eks. ethanol på korn eller sukkerrør, og biodiesel på raps eller soja). Med Kommissionens forslag indføres der en maksimumsgrænse på 5 pct. for andelen af fødevarer baserede biobrændstoffer ved opfyldelse af 10 pct. målet. Da fødevarer baserede biobrændstoffer typisk er billigere end biobrændstoffer baseret på restprodukter eller affald, er det sandsynligt, at målet vil blive opfyldt med mindst 5 pct. fødevarer baserede biobrændstoffer og en andel af ikke-fødevarer baserede biobrændstoffer. Da de sidstnævnte typer af biobrændstoffer tæller dobbelt eller fire gange (afhængigt af råvaren) mod målet, vil en iblanding på helt ned til 1,25 procent kunne føre til opfyldelse af 10 pct. målet.

En samlet iblanding på 6,25 pct. vurderes dog ikke at være tilstrækkelig, da leverandørerne (olieselskaberne) også skal opfylde målet i brændstofkvalitetsdirektivet - hvor der ikke er regler om dobbelt og 4-dobbelt tælling - om, at vugge til grav emissionerne af drivhusgasser pr. energienhed skal reduceres med 6 pct. i 2020 i forhold til 2010 (målt som g CO₂ ækvivalenter pr. MJ). Der vil derfor være behov for en væsentligt højere iblanding end de nævnte 6,25 pct. (anslået til op i mod 10 pct). Som forslaget er udformet, ville leverandørerne have flere muligheder for at opfylde kravene. Dette kan f.eks. ske ved større anvendelse af 2.g. biobrændstoffer eller ved at øge iblandingsprocenten ved anvendelse af 1.g. biobrændstoffer. Der er også frihed mht. iblanding i hhv. benzin og diesel. Der er ifølge forslaget ikke nogen maksimumsgrænse for, hvor stor en procentdel fødevarer baserede biobrændstoffer, der kan iblandes med henblik på at opfylde 6 pct.-reduktionsmålet.

Samlet vurderes det umiddelbart, at forslaget vil skabe et lidt større marked for biobrændstoffer baseret på restprodukter og affald end med de gældende regler, men omfanget heraf vil afhænge af, hvordan olieselskaberne vælger at tilpasse sig de nye regler i lyset af den fremtidige

prisstruktur. Det vurderes umiddelbart, at markedet for 2.g. biobrændstoffer i første omgang primært vil være biodiesel, da 2.g. biodieselproduktion ikke er markant dyrere end 1.g. biodiesel. Der anvendes allerede i dag 2.g. biodiesel i Danmark.

Forslaget om, at krav om 60 procent reduktion af emissionerne fra biobrændstoffer produceret på nye anlæg fremrykkes fra 2017 til 2014 forventes ikke at få væsentlig betydning, da der kun forventes opført få nye anlæg inden 2017. Forslaget om, at eksisterende anlæg vil kunne producere biobrændstoffer med lav fortrængning (35 pct.) i et år mere end efter de gældende regler, er en lempelse, som trækker i modsat retning og som kan give øgede emissioner.

Lovmæssige konsekvenser.

En vedtagelse af Kommissionens direktivforslag vil nødvendiggøre ændringer af den lovgivning, der er nævnt i afsnit 6.

Statsfinansielle og samfundsøkonomiske konsekvenser

Som nævnt ovenfor forventes det, at forslaget vil medføre, at der anvendes en lidt større andel af biobrændstoffer baseret på restprodukter og affald. Ved opfyldelse af de nye krav forventes der at være et statsligt provenutab. Statens indtægter fra CO₂-afgift på brændstof forventes stort set at være uændret, da den volumenmæssige anvendelse af biobrændstoffer ikke forventes at ændre sig markant. Beregningerne er foretaget ud fra nogle skøn mht. fremtidige priser på biobrændstoffer, hvor især prisen for 2.g. biobrændstoffer, er behæftet med stor usikkerhed. Der er foretaget beregninger af flere cases for opfyldelse af kravene.

Forslaget forventes med denne forudsætning samtidig at føre til en marginal merpris for bilisterne.

De samlede samfundsøkonomiske konsekvenser skønnes til at udgøre under 50 mio. kr.

Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget forventes ikke at medføre væsentlige administrative konsekvenser for virksomhederne, da disse i forvejen skal overholde de gældende bestemmelser om bæredygtighed (drivhusgasemissionsfortrængning m.v.) og indrapportere herom til de danske myndigheder. Bestemmelserne fremgår af de eksisterende direktiver (VE-direktivet og Brændstofkvalitetsdirektivet) og er gennemført i dansk lovgivning.

Som noget nyt indføres der med forslaget en rapporteringsforpligtelse for leverandørerne af brændstoffer vedrørende biobrændstoffernes ILUC-effekt, men denne rapportering medfører ubetydelige administrative byrder, da ILUC-faktorerne for de enkelte råvaretyper er fastlagt i direktivet, og da virksomhederne allerede skal indberette, hvilke råvaretyper der er anvendt.

Beskyttelsesniveauet

Forslaget om en maksimumsgrænse på 5 pct. for fødevarer baserede afgrøder vil ifølge Kommissionens Impact Assessment føre til en reduktion på lidt over halvdelen af de forventede, globale emissioner som følge af ILUC ved EU's opfyldelse af 10 pct. VE-målet i transport, sammenlignet med baselinescenariet. I baselinescenariet opfyldes 10 pct. VE-målet i transport i 2020 i langt overvejende grad med fødevarer baserede biobrændstoffer.

Det er Energistyrelsens umiddelbare vurderingen, at forslaget ikke vil føre til markante ændringer i niveauet for iblanding af biobrændstoffer, hverken i Danmark eller i EU. Drivhusgasemissionerne som følge af forslaget vil således være stort set uændrede.

8. Høring

Forslaget har været sendt i høring i en bred kreds med frist d. 7. november 2012. Reaktionen på forslaget varierer fra en holdning om, at Danmark bør afvise forslaget helt (NOAH) til at bakke op om forslaget som det foreligger (CO-industri og 3F). Hovedparten af høringsparterne har dog forslag til større eller mindre ændringer af forslaget, hvoraf de fleste koncentrerer sig om 2. generation biobrændstoffer herunder eventuelt iblandingskrav for disse, ILUC samt det foreslåede loft på 5 procent over 1. generation. Generelt angives det i mange af hørings svarene, at intentionerne med forslagene er gode, men at forslagene ikke vil opfylde intentionerne om at fremme af avancerede biobrændstoffer.

I det følgende resumeres høringsparternes tilkendegivelser vedrørende de væsentligste af de berørte elementer:

Udvikling af avancerede biobrændstoffer (2. generations biobrændstoffer) og tvungen iblanding.

DONG mener, at forslaget ikke i tilstrækkelig grad giver incitament til udviklingen og markedsføringen af 2. generations biobrændstoffer. Der vil i stedet kunne indføres en form for tvungen iblanding af 2. generations biobrændstoffer som nævnt i forslagets annek 9 punkt a, da dette vil give en større investorsikkerhed for investeringer i 2. generations biobrændstoffer. Biorefining Alliance foreslår ligeledes krav om iblanding af 2. generation biobrændstoffer. Denne holdning støttes af Dansk Energi, der også bemærker, at 4-dobbelttælling ikke i tilstrækkelig grad sikrer fremme af 2. generations biobrændstoffer, og at forslaget ikke tilvejebringer den fornødne investorsikkerhed for udviklingen af 2. generations biobrændstoffer. CO-industri ser forslaget som et positivt skridt mod udviklingen af 2. generations biobrændstoffer, men også at forslaget ikke kan stå alene til sikring af udviklingen af 2. generations biobrændstoffer. Landbrug og Fødevarer opfordrer til, at der indføres et iblandingskrav for 2. generation biobrændstoffer, således at der allerede nu skabes incitament for produktion. Dansk Erhverv støtter en udfasning af 1. generations biobrændstoffer og indførelse af incitament til 2. generations biobrændstoffer, og anbefaler, at disse og fremmes mest muligt på dansk område. Dansk Erhverv mener også, at tvungen iblanding af 2. generations biobrændstoffer vil kunne støtte udviklingen og markedsføringen af avancerede biobrændstoffer. EOF anerkender, at forslaget vil styrke udviklingen hen mod øget brug af 2. generations biobrændstoffer. EOF mener dog, at fokus i høj grad bør være på om biobrændstoffer, 1. eller 2. generations biobrændstoffer, har en høj bæredygtighed. EOF mener videre, at såfremt de rette incitament til promovering af 2. generations biobrændstoffer ikke er til stede, bør 6 pct. målet i brændstofkvalitetsdirektivet revurderes. Hveiti og DAKA anfører, at begrænsningen i anvendelsen af 1. generations biobrændstoffer ikke automatisk vil medføre investeringer i 2. og 3.g, da disse fremtidige teknologier forventeligt vil blive tilknyttet 1. generations biobrændstof anlæg. Denne holdning støttes af Dansk Industri, der samtidigt anfører, at forslaget ikke tilvejebringer den nødvendige investorsikker for udviklingen af 2. generations biobrændstoffer. NOAH påpeger, at grundlaget for beslutning om anvendelse af 2. generations biobrændstoffer hviler på et spinkelt grundlag, og at man er ved at gentage den oprindelige fejltagelse med at fastsætte bindende målsætninger for anvendelsen af biobrændstoffer, nu ved at satse massivt på ”avancerede biobrændstoffer”.

Rapportering af ILUC faktorer og revurdering af disse i 2017 m.h.p. evt. regulering i 2021. Biorefining Alliance beklager, at der ikke er opnået enighed om bæredygtighedskriterier for ILUC og opfordrer til, at der medtages krav, som sikrer, at de 1. generation biobrændstoffer, som anvendes, er de mest bæredygtige. DONG Energy mener at ILUC er reel og bør indgå i reguleringen, men anerkender usikkerheden og anbefaler, at der tilvejebringes en sikrere vurdering tidligere end 2017 og i givet fald en regulering tidligere end 2021. Landbrug og Fødevarer mener, at ILUC er en bekymring som bør tages alvorligt, men at det eksisterende, faglige grundlag ikke er tilstrækkeligt. Mellemfolkeligt Samvirke, WWF, Greenpeace, DØR, DN, Verdens Skove og DOF mener at ILUC-faktorer bør tillægges de enkelte biobrændstoffer. NOAH mener, at det må kræves, at der gøres rede for alle emissioner i forbindelse med produktion og anvendelse af biobrændstoffer. NOAH mener videre, at de modeller, som Kommissionen har bygget deres impact assessment på – herunder ILUC-modelling – er misvisende. Dansk Industri og Hveiti anerkender, at ILUC kan have en betydning for CO₂-fortrængningen, men gør opmærksom på, at modellerne for ILUC er behæftet med betydelig usikkerhed og blandt andet ikke vægter den reelle værdi af side- og biprodukter, hvorfor de nuværende modeller ikke kan anvendes som reguleringsværktøjer. Dansk Energi anerkender også, at ILUC kan have en betydning, men mener, at det er for præmaturligt at benytte ILUC som reguleringsværktøj. Dog ønsker Dansk Energi at man hurtigere end foreslået når frem til konsensus om ILUC-faktorer. Emmelev anerkendes ligeledes principperne om ILUC, men er ikke enig i den af Kommissionen valgte modellering. En korrekt modellering af ILUC vil vise, at europæisk produceret vegetabilsk biodiesel vil begrænse CO₂-udledningen frem for en forøgelse af udledningen. DAKA er enig i, at ILUC kan være et reelt problem, men at der skal arbejdes videre med problemstillingen, før det kan bruges til regulering. EOF mener, at der fortsat hersker stor uenighed om effekten af ILUC blandt eksperter, og er derfor glad for, at ILUC ikke indgår i den direkte regulering, og mener samtidigt, at den heller ikke bør være en del af rapporteringsforpligtelsen. Agro Industries påpeger, at anvendelse af produktionsjord i landbruget til dyrkning af energiafgrøder bør bringes til ophør med kompensation til de virksomheder, der forarbejder afgrøderne til brændstof for at sikre biodiversitet.

Løftet på 5 procent for konventionelle biobrændstoffer.

Biorefining Alliance støtter loftet og opfordrer til, at det ikke udvandes. DONG Energy støtter ligeledes loftet men påpeger, at det kun gælder i VE-direktivet, og at det derfor stadig vil være muligt at bruge 1. generation biobrændstoffer til at opfylde brændstofkvalitetsdirektivets mål. Landbrug og Fødevarer mener, at problematiseringen af 1. generation biobrændstoffer er for unuanceret, og at alle biobrændstoffer, som lever op til bæredygtighedskriterierne bør kunne anvendes. Forslaget giver ikke sikkerhed for, at de danske oliemøller fortsat vil kunne producere, hvad de gør i dag. Dansk Industri og Hveiti mener, at indførelsen af loftet vil kunne umuliggøre det for medlemsstaterne at opfylde 10 pct. forpligtelsen i 2020, da det kan blive svært at få etableret anlæg til avanceret biobrændstof inden for en overskuelig fremtid. Loftet vil ikke automatisk føre til de investeringer, der skal til for at sikre udviklingen af 2. generations biobrændstoffer. DAKA anfører, at det kan være problematisk for udviklingen af hele biobrændstofindustrien med et loft for konventionelle biobrændstoffer. Emmelev mener, at en skarpe sondring mellem 1. og 2. generation biobrændstoffer er forfæjlet og påpeger, at de begrænsninger, der allerede er indført i VE direktivet for 1. generations biobrændstoffer tillige med de nu foreslåede ændringer, vil medføre en udfasning af disse biobrændstoffer. Fremsættelsen af forslaget har med øjeblikkelig virkning stoppet de initiativer og investerings tiltag, der ellers var planlagt for traditionelle biobrændstoffer. Nordic Green mener, at opdelingen af biobrændstoffer vil kunne medvirke til at skabe et marked for de biobrændstoffer, der har la-

vest ILUC-effekt. Mellemfolkeligt Samvirke, WWF, Greenpeace, DØR, DN, Verdens Skove og DOF mener, at niveauet på 5 pct. er alt for højt.

Firedobbelttælling af biobrændstoffer på visse råvarer.

Biorefining Alliance frygter, at firedobbelttællingen reelt vil føre til mindre brug af 2. generation biobrændstoffer. DONG påpeger, at både dobbelttælling og firedobbelttælling begrænser markedet for biobrændstoffer og derved den samlede reduktion af udledninger fra transportsektoren. DONG påpeger også, at med forslaget vil Danmark blive tvunget til at dobbelttælle brugt fritureolie, og i praksis er det ikke muligt at sikre, at der ikke er tale om frisk olie.

Landbrug og Fødevarer mener, at firedobbelttællingen vil reducere det krævede volumen af 2. generation og dermed modarbejde en kommerialisering af den spæde teknologi. Forslaget vil ikke have en positiv effekt i forhold til etablering af en dansk fuldskalaproduktion af 2. generation bioethanol. Nordic Green anfører, at dobbelt- og firedobbelttælling er gode instrumenter til at stimulere udviklingen af biobrændstoffer, der ikke har en ILUC-effekt. Hveiti, Dansk Energi og Dansk Industri påpeger, at indførelsen af dobbelt- og firedobbelttælling vil medføre, at den reelle iblanding af biobrændstoffer vil blive mindre og dermed reducere målsætningen. Baseret på hidtidige erfaringer udtrykker Dansk Erhverv tvivl om, hvorvidt dobbelt- og firedobbelttælling kommer til at virke. Emmelev mener, at den foreslåede indførelse af firedobbelttælling i realiteten er en kraftig nedsættelse af ambitionsniveauet for CO₂-reduktion i transportsektoren. EOF finder det ulogisk, at der er forskel på hvilken faktor de forskellige 2. generations biobrændstoffer ganges med, når det drejer sig om affaldsbaserede biobrændstoffer. DAKA påpeger, at firedobbelttælling ikke er et velegnet instrument til udvikling af nye teknologier. I stedet bør der udvikles specifikke målrettede programmer for markedsmodning af de enkelte teknologier. Mellemfolkeligt Samvirke, WWF, Greenpeace, DØR, DN, Verdens Skove og DOF finder, at dobbelttælling er utilstrækkeligt til at skabe incitament til at udvikle 2. generations biobrændstoffer. Tredobbelttælling er bedre end direkte statsstøtte til at skabe teknologineutralt incitament til udvikling af alle typer affaldsbaserede brændstoffer.

Bæredygtighedskravet for nye anlæg og eksisterende anlæg.

DONG Energy støtter fremrykning af krav om 60 procent CO₂-reduktion for biobrændstoffer produceret på nye anlæg, men mener ikke, at det i sig selv – uden ILUC faktorer – er nok til at undgå fejlinvesteringer.

Revision af regler for elkøretøjer.

DONG Energy og Dansk Energi foreslår, at hvis 4-dobbelttællingen for visse biobrændstoffer fastholdes, bør beregningen af elbilers bidrag til VE-målet også justeres opad, så elbiler ikke stilles ringere i forhold til i dag, da elbiler bidrager med høj energieffektivitet og positivt samspil med elnettet. Mellemfolkeligt Samvirke, WWF, Greenpeace, DØR, DN, Verdens Skove og DOF mener, at den eksisterende energieffektivitetskoefficient på 2½ gange for elbiler bør øges til fire gange, da en elbil er fire gange så energieffektiv som en bil med forbrændingsmotor, og leverer fire gange så stor GHG-reduktion som biler med forbrændingsmotor.

Methanol

Agro Industries mener, at den nuværende anvendelse af ethanol bør erstattes med methanol, da methanol i modsætning til ethanol ikke anvender landbrugsjord til produktionen. Med de gældende benzinstandarder kan der højst iblandes 3 pct. methanol, og Agro Industries mener, at det vil være nærliggende at hæve denne grænse for iblanding. Agro Industries foreslår endvidere, at alle hindringer for salg af methanolholdige benzinblandinger, herunder blender

pumps, fjernes, ligesom bilproducenter og bilimportører skal pålægges at gøre flex-fuel vehicles tilgængelige senest i 2017.

Fødevaresikkerhed

NOAH, Mellemfolkeligt Samvirke, WWF, Greenpeace, DØR, DN, Verdens Skove og DOF udtrykker bekymring for forslagens indvirkning på fødevarepriser og Mellemfolkeligt Samvirke, WWF, Greenpeace, DØR, DN, Verdens Skove og DOF opfordrer til total udfasning af 1. generations biobrændstoffer.

Sagen blev behandlet på klima-, energi- og bygningspolitisk specialudvalg den 22. januar 2013, hvor der fremkom følgende bemærkninger:

Generelt henholdte deltagerne på specialudvalgsmødet sig til deres fremsendte høringssvar. De grønne organisationer udtrykte stor enighed i hinandens synspunkter. På mødet blev følgende dog understreget:

Generelt

De fleste deltagere udtrykte tilfredshed med samlenotatet. De fleste grønne organisationer mente, at forslaget var et lille skridt i den rigtige retning, men at der fortsat manglede meget, før det kunne betegnes som et godt forslag. Dansk Industri bemærkede, at de to direktiver ikke kunne løse alle problemer i verden, og at man måtte have dette for øje, ligesom at det er vigtigt, at den danske regering kun baserer sin holdning på et solidt videnskabeligt grundlag. 92-gruppen mente, at forslaget stort set ikke vil have nogen effekt, hvorfor det bør ændres markant. 92-gruppen mente derfor, at den danske regering bør være meget offensiv på ændring af forslaget. WWF påpegede, at delmål er en god mekanisme også for at fremme vedvarende elektricitet i transportsektoren frem mod 2020.

Udvikling af avancerede biobrændstoffer (2. generations biobrændstoffer) og tvungen iblandning.

Biorefining Alliance anførte, at der er brug for forpligtende delmål for 2. generation fordelt på bioethanol og biodiesel. Målene bør indføres gradvist inden 2020. WWF og Danmarks Naturfredningsforening var enige i, at delmål for 2. generations biobrændstoffer var en farbar vej. Danmarks Naturfredningsforening ønskede endvidere, at der blev etableret en indfasningsplan for 2. generations biobrændstoffer. EOF udtrykte enighed i det ønskelige i mere 2. generations biobrændstof, men pointerede, at det også er vigtigt at sikre sig, at der vil være de mængder til rådighed, som en tvungen iblanding vil fordrer. Landbrug & Fødevarer påpegede, at 2. generations biobrændstof kan fremmes ved en tvungen iblanding på 2½ pct. 2. generation og 7½ pct. 1. generations biobrændstof.

Firedobbelttælling af biobrændstoffer på visse råvarer.

Biorefining Alliance mente, at dobbelt- og firedobbelttælling ikke giver tilstrækkeligt incitament til udvikling af 2. generations biobrændstoffer. Organisationen for Vedvarende Energi og WWF anser det som vigtigt, at firedobbelttælling også kommer til at gælde for el-biler og el-tog. Det Økologiske råd mente, at firedobbelttælling ikke vil virke.

Loftet på 5 procent for konventionelle biobrændstoffer.

Biorefining Alliance og WWF mente, at 5-% loftet er det højest acceptable, der, hvis det skal virke, også bør indføres i brændstofkvalitetsdirektivet. Mellemfolkeligt Samvirke synes, at det er godt, at de skadelige biobrændstoffer begrænses, og at regeringen skal holde fast i cappen,

der også skal indføres i brændstofkvalitetsdirektivet. Der bør også indføres et decideret produktions- og forbrugsloft for biobrændstoffer. Det Økologiske Råd, WWF, Danmarks Naturfredningsforening og NOAH påpegede, at 1. generations biobrændstoffer bør udfases hurtigt. Dansk Industri mente også, at cappen kunne være et godt element, bare ikke i dens nuværende form, hvor alle afgrøder blev skåret over en kam, og hvor der derfor ikke blevet taget hensyn til regionale forskelle. Det er vigtigt at bemærke sig, at nogle 1. generations biobrændstoffer har en høj fortrængning af drivhusgasser og en lav ILUC-effekt. Landbrug & Fødevarer udtrykte, at der er fornuft i at bevæge sig mod øget brug af 2. generations biobrændstof, men understregede, at også 1. generations biobrændstoffer har stor værdi. Det blev i øvrigt oplyst, at Danmark kunne levere yderligere 10 mio. tons tørstof biomasse.

ILUC-faktorer

Det Økologiske Råd, Danmarks Naturfredningsforening og Mellemfolkeligt Samvirke mente, at det er et stort tab, at der ikke indføres ILUC-faktorer i direktiverne. NOAH peger på, at Kommissionens tidsplan for ILUC-behandling skal fremrykkes, da ILUC skal håndteres. NOAH peger endvidere på, at også 2. generations biobrændstoffer kan være problematiske, særligt i forhold til import af biomasse. EOF, DI og Landbrug & Fødevarer finder det problematisk, at olieselskabernes forpligtes til at indrapportere ILUC-værdier, når der sættes spørgsmålstejn ved ILUC-modellernes validitet.

Fødevarepriser

Mellemfolkeligt Samvirke vurderede, at udviklingen i fødevarepriser gør, at forslaget er helt utilstrækkeligt, da hensynet til, at undgå stigende fødevarepriserne ikke tilgodeses i nødvendigt omfang.

Energiafgrøder

Mellemfolkeligt Samvirke pointerede, at energiafgrøder kræver meget land til dyrkning og nævnte som eksempel herpå Jatrophaafgrøder i Afrika.

Biodiversitet

Danmarks Naturfredningsforening gjorde opmærksom på vigtigheden af, at reguleringen af biobrændstoffer hænger sammen med andre planer i denne forbindelse særlig biodiversitetsmålene, som Danmark er forpligtet under biodiversitetskonventionen, samt EU's vandrammedirektiv.

Forslag til direktiv om etablering af infrastruktur for alternative brændstoffer

Landbrug og Fødevarer har supplerende oplyst, at de vurderer, at Kommissionen burde have koordineret direktivforslaget om etablering af infrastruktur for alternative brændstoffer med forslaget om ændring af VE-direktivet og brændstofkvalitetsdirektivet. Landbrug og Fødevarer mener, at direktivforslaget om etablering af infrastruktur for alternative brændstoffer overser, at det er nødvendigt med et markedstræk for avancerede biobrændstoffer på samme måde som for elektricitet, brint og gas.

Landbrug og Fødevarer påpeger endvidere vigtigheden af, at der skabes investorsikkerhed for avancerede biobrændstoffer, og at dette kunne ske gennem indførelse af et obligatorisk iblandingskrav for avancerede biobrændstoffer.

Endvidere har Landbrug og Fødevarer supplerende gentaget sin opfordring til en endnu tættere dialog mellem Kommissionen og de danske myndigheder og landbruget og gør brug af den

viden, som landbruget har om inden for området for biobrændstoffer, herunder i forhold til brug af land, afgrødevalg- og skift, biomassepotentiale m.v.

Sagen blev endvidere behandlet på klima-, energi- og bygningspolitisk specialudvalg den 13. maj 2013, hvor der fremkom følgende bemærkninger:

Vedvarende Energi opfordrer regeringen til at arbejde for, at energikoefficienten for elbiler øges fra de eksisterende 2,5.

Greenpeace bemærkede, at det eksisterende forslag ikke nødvendigvis vil skabe et større marked for 2.g biobrændstof, og at en evt. forøgelse primært ville ske inden for 2.g biodiesel. Endvidere så Greenpeace gerne at det fremgik klarere af notatet, om regeringen mener, at det tilstrækkelige grundlag er til stede for at indføre ILUC faktorer.

Biorefining Alliance udtrykte sig positivt overfor dele af et irsk kompromisforslag om tvungen iblanding af 2.g, der ville kunne fungere som incitament til udvikling af 2.g. Biorefining Alliance udtrykte samtidigt skepsis over dobbelt- og firedobbelttælling. Endelig så man gerne at regeringen arbejdede for et mere langsigtet mål som 2025.

EOF var skeptiske ift. dobbelt- og firedobbelttælling og spurgte ind til hvilke faktorer, der indgik ved beregningen af energikoefficienten for elbiler. EOF gjorde sig endvidere overvejelser om, hvorvidt det kunne være formålstjenligt med indførelse af en ILUC-faktor for elbiler. EOF påpegede, at hvis fristen for indførelse af ILUC-faktorer blev markant fremrykket ville det kunne give problemer i forhold til opfyldelsen af brændstofkvalitetsdirektivet, da der vil være færre biobrændstoffer, der kan anvendes til reduktion af drivhusgasser.

92-gruppen fandt den såkaldte reviewklausul i Kommissionens forslag, efter hvilken der – om fornødent - skal fremsættes nyt ILUC-forslag senest i 2021, for langsigtet. Denne dato bør rykkes betydeligt frem. 92-gruppen mente endvidere at forslaget som det ser ud i dag tilgodeser industrien, og at klimaeffekten af forslaget er ikke eksisterende.

Landbrug og Fødevarer henviste til deres høringssvar og opfordrede til, at det sikres, at der kommer gang i udbygningen af biobrændstofproduktionen i Danmark, og at 2.g biobrændstoffer har mange kvaliteter. Landbrug og Fødevarer udtrykte endvidere skepsis over for det videnskabelige grundlag for ILUC.

Det Økologiske Råd mente, at det ikke ville være farbart med en ILUC-faktor på elbiler, da denne vil være meget afhængig af elsystemerne i de enkelte medlemsstater, og der derved ikke vil være et ensartet grundlag af udarbejde ILUC-faktoren på. Det Økologiske Råd efterlyste endvidere oplysninger om, hvad der skal ske på området i 2030. Det Økologiske Råd og 92-gruppen fremkom med forskellige syn på metoden til opgørelse af hvor meget grøn strøm, der er i medlemsstaternes elmix til brug for elbiler.

Mellemfolkeligt Samvirke mente, at 5 % cappen bør indføres i både VE- og brændstofkvalitetsdirektivet, og at der også bør være fokus på de sociale faktorer.

NOAH udtrykte generel skepsis over for biobrændstoffer, og påpegede, at der også kan være problemer ved anvendelse af 2.g biobrændstoffer.

Sagen har endvidere været sendt i skriftlig høring i klima-, energi- og bygningspolitisk specialudvalg med frist d. 4. september 2013, hvor de fremsendte holdninger kan opsummeres som følger:

Biorefining Alliance finder det afgørende, at der kommer et krav om tvungen iblanding af 2.g biobrændstoffer på 2-2½ %, og at dette sker uden dobbelt- eller firedobbelttælling. Et mindre krav vil give et usikkert signal til markedet. Iblandingskravet bør række udover 2020. Biorefining Alliance har sammen med 10 andre organisationer (Dansk Metal, 3F, Landbrug & Fødevarer, FDM, Dansk Energi, DONG Energy, Novozymes, WWF, Det Økologiske Råd, Energi og Olieforum, BioRefining Alliance) udarbejdet et støttebrev til ITRE's position vedrørende tvungen iblanding af 2.g biobrændstoffer.

Det Økologiske Råd støtter i hovedtræk den danske holdning, og mener, at ILUC skal være en del af bæredygtighedskriterierne, at 5 % cap'en skal sænkes til 4 %, og også indgå i brændstofkvalitetsdirektivet, at mindst 2,5 % af biobrændstofferne skal være 2.g biobrændstoffer og el, hvis der anvendes dobbelt- eller firedobbelttælling skal iblandingskravet være højere, og at eldrift af tog skal medregnes. Det Økologiske Råds holdning støttes af WWF.

Dansk Energi er enig i regeringens linje om at fremme avancerede biobrændstoffer gennem et minimumsmål på 2 %, men støtter ikke dobbelt- og firedobbelttælling, da dette vil medføre, at iblandingskravet ikke er tilstrækkeligt til at få sat gang i de nødvendige investeringer. Dobbelt- og firedobbelttælling bør derfor ikke finde anvendelse.

3F opfordrer til at iblandingskravet af 2.g biobrændstoffer øges udover det foreslåede, da dette vil medføre jobskabelse og mindske afhængigheden af fossile brændstoffer.

Landbrug & Fødevarer vil opfordre regeringen til at sikre tilslutning til ITRE's forslag, hvilket vil indebære støtte til et væsentligt højere iblandingskrav af 2.g biobrændstoffer (hvor også animalsk fedt er omfattet af iblandingskravet), som vil kunne give det nødvendige markedstræk, at der sættes et loft på 6,5 % for iblanding af konventionelle biobrændstoffer for at beskytte den nuværende produktion af biobrændstoffer og at der laves en ny model for inkludering af ILUC-faktorer - senest i 2016. Om end det anerkendes, at nuværende biobrændstoffer kan have en højere CO₂-udledning, når der tages højde for ILUC, er der ikke faglig enighed om de eksisterende modellers validitet, hvorfor det er nødvendigt med en revidering af det eksisterende grundlag for ILUC-modellerne. Landbrug & fødevarer anbefaler endvidere regeringen til at udvise fleksibilitet og kompromisvillighed i de kommende forhandlinger for at opnå et højere iblandingskrav.

EOF bakker op om Parlamentets forventelig forslag om et iblandingskrav for avancerede biobrændstoffer og henviser til det brev, som EOF sammen med en række danske organisationer har sendt herom til en række MEP'er. I forhold til EOF's tidligere bemærkninger på specialudvalgs mødet den 13. maj 2013 præciserer EOF, at de er skeptiske i forhold til dobbelt- og firedobbelttælling, og at det mest reelle vil være et krav om tvungen iblanding af en bestemt mængde 2. generation i henholdsvis benzin og diesel. EOF mener ikke, at det foreslåede mål på 0,5 procent vil være tilstrækkeligt til at sikre en efterspørgsel efter f.eks. halmbaseret ethanol og produktion heraf. EOF påpeger, at beslutning om iblandingskrav bør træffes hurtigt, hvis der skal være tid til at etablere et marked og opbygge en produktion. EOF mener, der bør være en ILUC-faktor for elbiler, som også tager højde for nettab m.v. ved elproduktion og for spørgsmålet om marginal elproduktion versus gennemsnitlig elproduktion. EOF støtter ik-

ke forøgelse af faktoren for elbiler til faktor 5, da elbiler ikke er 5 gange mere effektive end konventionelle biler, og da der vil være tale om et andet princip end der gælder for biobrændstoffer.

Greenpeace og Mellempfolkeligt Samvirke opfordrer til, at Rådet bevæger sig tættere på EPs forslag om at indføre ILUC-faktorer direkte i bæredygtighedskriterierne i både VE-direktivet og brændstofkvalitetsdirektivet, og at dette både bør gælde fødevareafgrøder og energiafgrøder. Organisationerne påpeger, at formandskabets forslag om et loft på 7 pct. for 1. g biobrændstoffer vil medføre en stigning på 50 pct. af forbruget af disse i forhold til den nuværende situation. Et reelt loft bør ligesom det danske forslag om et loft på 4 pct. give en reduktion i forhold til det nuværende loft og bør også gælde i brændstofkvalitetsdirektivet for at begrænse ILUC-emissionerne og lette presset på jord og fødevarepriser. Organisationerne anfører, at formandskabets forslag om yderligere incitamenter for brug af el er et fremskridt, men ikke tilstrækkeligt til at realisere det fulde potentiale for elektrificering af transportsektoren. Organisationerne kritiserer, at formandskabet foreslår et delmål for avancerede biobrændstoffer, uden at der er fastsat bæredygtighedskriterier for de råvarer, der anvendes. De påpeger, at det er vigtigt at få de sociale aspekter inkluderet i bæredygtighedskriterierne.

Skovforeningen ønsker ikke bæredygtighedskriterier, der afhænger af slutanvendelsen, da bæredygtigt skovbrug er sagens kerne. Skovforeningen udtrykker endvidere nervøsitet for, at det, som virker som en umiddelbart fornuftig tilretning af VE-direktivet med henblik på at fremme 2. generations biobrændstoffer, har grebet om sig, og er kommet til at handle om ændring af en række andre emner – herunder bæredygtigt skovbrug.

Vedvarende Energi støtter det danske forslag om 4 pct. loft for 1. generation og går ind for, at elbiler og eltog indgår med faktor 4. Vedvarende Energi støtter den danske holdning om, at ILUC-faktorer indgår som en del af bæredygtighedskriterierne.

Sagen blev endvidere behandlet på klima-, energi- og bygningspolitisk specialudvalg den 18. november 2013, hvor der fremkom følgende bemærkninger:

Skovforeningen udtrykte bekymring vedr. ændringsforslag fra Europaparlamentet, som måtte kunne føre til en begrænsning i brugen af træ.

Biorefining Alliance støttede, at regeringen ikke stemmer for formandskabets forslag til politisk enighed og så gerne, at regeringen i sin kommunikation herom klart fremhævede, at man uden et dedikeret iblandingskrav for avancerede biobrændstoffer ikke ville kunne udnytte EU's teknologiske styrkepositioner på disse områder. Biorefining Alliance fremhævede desuden, at der er behov for et langsigtet perspektiv af hensyn til investeringssikkerheden.

Landbrug & Fødevarer ønskede at regeringen udviste fleksibilitet i forhandlingerne, specielt ift. holdning til loft over 1.g. biobrændstoffer og indførelse af ILUC med henblik på at fremme avancerede biobrændstoffer.

Greenpeace opfordrede regeringen til at stå fast i sin afvisning af formandskabets kompromisforslag. Greenpeace henviste til holdning fra tidligere afgivne høringssvar og supplerede med modstand mod formandskabets nyligt tilføjede tekst om dobbelttælling mod det overordnede VE-mål.

Mellemfolkeligt Samvirke støttede ligeledes regeringens afvisning af formandskabets tekst og fremhævede, at det høje loft over 1 g. biobrændstoffer også udgjorde en grund til at nedstemme formandskabets forslag.

Det Økologiske Råd, støttet af Mellemfolkeligt Samvirke, så gerne langsigtede mål for 2. g. biobrændstoffer, men bæredygtighedskriterierne skulle være på plads først.

DI Bioenergi fremhævede at mål var vigtige for at trække udvikling og investeringer og at dette også gjaldt for avancerede biobrændstoffer. DI Bioenergi opfordrede til ikke at have en for firkantet tilgang til 1. generation biobrændstoffer, idet disse udgjorde fundamentet for udvikling af mere avancerede biobrændstoffer.

9. Forhandlingssituationen

Det seneste udspil fra Formandskabet omfatter følgende hovedelementer:

- ILUC-review den 31. december 2017, som eventuelt ledsages af et forslag fra Kommissionen om at indføre ILUC-faktorer i de relevante bæredygtighedskriterier. Der er ikke angivet nogen dato for, hvornår faktorerne i givet fald skal træde i kraft.
- Intet bindende delmål for avancerede biobrændstoffer på europæisk eller nationalt plan, men medlemsstaterne har mulighed for at fastsætte nationale delmål (i det omfang de ønsker dette).
- Avancerede biobrændstoffer skal tælle dobbelt mod det overordnede VE-mål, som hver af medlemsstaterne skal opfylde i 2020.
- Loft på 7 pct. over andelen af biobrændstoffer baseret på fødevareafgrøder, der kan anvendes til opfyldelsen af 10 pct. transportmålet i VE-direktivet
- Faktoren for VE-el anvendt i elbiler øges fra 2,5 til 5, og faktoren for VE-el anvendt i el-tog øges fra 1 til 2,5

Da Europaparlamentet ikke har givet mandat til ENVI-rapporteur Lepage til at indgå i trilogforhandling om førstelæsningsløsning, arbejder Formandskabet på at opnå politisk enighed i Rådet på Energi- og Miljørådsmødet den 12.-13. december 2013. Det vurderes, at det vil blive meget vanskeligt at skabe opbakning i Rådet til en forbedring af Formandskabets seneste udspil, i retning af de danske prioriteter.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen arbejder for at skabe en grøn økonomi i vækst og omstille energi- og transportsystemet til at være baseret på 100 pct. vedvarende energi i 2050. Dette bidrager både til at mindske afhængigheden af knappe fossile ressourcer og til at imødegå klimaudfordringerne. I lyset af den økonomiske situation skal det så vidt muligt ske på en måde, der er omkostningseffektiv og som understøtter den økonomiske genopretning og konsolideringen af de offentlige finanser.

Regeringen finder at omlægningen til vedvarende energi i transportsektoren er en særlig udfordring. På længere sigt vil elbiler kunne spille en vigtig rolle, men på kort sigt er biobrændstoffer den mest oplagte måde at opfylde målsætningen om øget anvendelse af vedvarende energi i transportsektoren. Det er dog vigtigt, at der anvendes bæredygtige biobrændstoffer, der medfører reelle drivhusgasreduktioner og ikke indirekte fører til rydning af skov- eller andre naturområder (indirekte ændringer i arealanvendelsen) eller er med til at presse fødevare-

priserne i vejret. Regeringen arbejder derfor for, at bæredygtigheden af biobrændstoffer skal sikres.

Regeringen hilser det velkomment, at Kommissionen nu er kommet med et forslag, som sætter biobrændstoffers bæredygtighed på dagsordenen. Regeringen vil dog arbejde for en styrkelse af Kommissionens forslag og i øvrigt undgå udvanding af det eksisterende regelsæt.

Regeringen vil blandt andet arbejde for, at den foreslåede maksimumsgrænse for 1. generations biobrændstoffer på 5 pct. udvides til også at omfatte brændstofkvalitetsdirektivet og sænkes til 4 pct., således at der sker en reel begrænsning i den fremtidige efterspørgsel efter de mere problematiske, fødevarebaserede biobrændstoffer.

Endvidere vil regeringen arbejde for, at der indføres et krav om, at minimum 2 pct. point af VE-direktivets 10 pct. mål skal opfyldes ved brug af biobrændstoffer, der anvender råmaterialer, der er særligt bæredygtige og derfor tæller fire gange (svarende til 0,5 pct. nominel iblanding). Formålet er at skabe bedre vilkår for teknologiudvikling og en bredere råvarebasis (restprodukter og affald) for produktion af biobrændstoffer, da der skabes et særskilt marked for denne type biobrændstoffer.

Regeringen ser gerne, at ILUC-faktorer indgår som del af bæredygtighedsfaktorerne for biobrændstoffer, under forudsætning af, at det tilstrækkelige grundlag herfor er til stede. Kommissionen bør derfor fremskynde arbejdet frem mod at kunne indarbejde disse.

Endelig foreslår regeringen, at beregningsmetoderne for indregning af bidraget fra VE anvendt i elbiler revideres, så reguleringen reelt afspejler elbilernes højere energieffektivitet og anvendelsen af VE-baseret strøm i det fremtidige energiforsyningssystem, samtidig med at denne teknologi reelt fremmes på lige vilkår med 2.g biobrændstoffer.

Regeringen lægger afgørende vægt på, at der som minimum udstikkes tilstrækkelige retningslinjer for en fremtidig adressering af ILUC-problematikken, og at der samtidig skabes et markedstræk for avancerede biobrændstoffer, eksempelvis gennem et iblandingskrav for avancerede biobrændstoffer, som endnu ikke er nået til et kommercielt udviklingsstadium.

I forlængelse heraf lægger regeringen endvidere stor vægt på, at der ikke sker en udhuling af det overordnede VE-mål, f.eks. gennem dobbelttælling af avancerede biobrændstoffer imod dette mål. Det overordnede VE-mål blev opstillet af Det Europæiske Råd i marts 2007. Målet og dets fordeling på de enkelte medlemsstater er et af de grundlæggende elementer i Klima- og Energipakken, som blev vedtaget på det Europæiske Råds topmøde i december 2008 og efterfølgende vedtaget af Europa-Parlamentet.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har været forelagt Folketingets Europaudvalg d. 8. februar, d. 1. marts 2013, d. 31. maj 2013 og d. 10. september 2013. Grund- og nærhedsnotat blev oversendt til Folketingets Europaudvalg den 27. november 2012.